

Studeringe Sebastian Backlund
Praktik på Vasa centralsjukhus, avdelning E3
Vecka 44-51, 2008

E3 är en inremedicinsk avdelning. De flesta patienterna hade hematologiska eller neurologiska sjukdomar. Det fanns plats för 25 patienter, men när avdelningen blev riktigt full, så låg det några patienter till i korridoren. Det största rummet rymde 6 personer, de flesta rummen rymde 2 personer och så fanns det två stycken enkelrum. Tillsammans med arbetskamraterna på avdelningen pratar man sitt eget modersmål, om det är finska eller svenska. Om du pratar svenska med en finskspråkig arbetskamrat så förstår han/hon vad du säger, och svarar på finska, vilket du förväntas förstå. Allt du skriver upp på datorn skriver du också på ditt eget modersmål. Tillsammans med patienterna talar du det språk som patienten talar bäst. Ca hälften av patienterna är finskspråkiga och den andra hälften svenskspråkiga, så du bör kunna båda språken någorlunda bra för att kunna jobba där.

Jag var bland annat med om ett par akuta situationer, en där en medvetslös patient höll på att kvävas av allt slem han hade i halsen, vilket var så tjockt att vi hade svårt att få det utsuget med sugslangen. Vid ett annat tillfälle var det en patient som fick en septisk shock.

Jag fick även sticka kanyl flera gånger, blanda intravenösa mediciner, ta en massa prover såsom saturation, blodsocker, vikt osv, jag utförde ankomstssamtal och gav sprutor, och mycket annat som hörde till vardagen för de andra sjukskötarna på avdelningen.

Jag tog mig till Vasa från Åbo med tåg. Resan tar ca fyra och en halv timme, och man byter tåg i Tammerfors och Seinäjoki. Speciellt tåget från Tammerfors till Seinäjoki var alldeles proppfullt, eftersom det hade startat från Helsingfors, och skolornas höstlov hade tagit slut i södra Finland dagen innan.

Jag hade fått 100 euro i stipendium för resorna, och det täckte kostnaderna för både vägen dit och tillbaka.

På tågstationen i Vasa blev jag emottagen av en tutor från Yrkeshögskolan Novia, som hade kontaktat mig via E-mail ett par veckor tidigare. Hon hade fixat nyckel till lägenheten där jag skulle bo, nyckel till skåpet i omklädningsrummet på arbetsplatsen, och hon hade med sig en så kallad Survival box, som man får hyra från Novia. Den innehåller bestick och tallrikar, lakan, glas och muggar, köksknivar, kastruller och gardiner så att man klarar sig där man bor. Det kostar 30 euro att hyra en Survival box, men 10 euro får man tillbaka när man har återlämnat den.

Tutorn visade mig runt lite i Vasa. Hon visade mig var sjukhuset och min avdelning fanns, biblioteket, centrum och universitetet. Sedan skjutsade hon mig till huset där jag skulle bo. Det var ett hus med studentlägenheter i stadsdelen Sunnanvik. Huset låg 3 kilometer från cenralsjukhuset och 4 km från centrum. Det fanns två matbutiker precis bredvid huset, och det var nära till havet.

I huset, som kallas för Suviboxi, delar man lägenhet med 2 andra personer, med vilka man delar kök och badrum. Det finns en tvättstuga och en bastu. Det bor mest utbytesstudenter och andra utlänningar i huset, och pga det har man mera kontakt med grannarna än man annars brukar ha i Finland, pga att många av dem kommer från en mera öppen och social kultur. Suviboxi är ett av husen i Vasa som ägs av VOAS. Det är enkelt att hyra lägenhet via VOAS via Internet på adressen www.voas.fi.

Det kostar 200 euro att hyra rum i en studentlägenhet. Även det fick jag stipendie för. Man måste även betala en garantiavgift på 200 euro, vilken betalas tillbaka när man flyttat ut.

När jag kom på jobb första dagen togs jag emot av avdelningsskötaren, vilken jag även varit i kontakt med via E-mail. Hon visade mig runt på avdelningen och pratade om rutinerna och allt jag behövde veta innan jag började jobba.

Jag hade två stycken handledare under mina två månader på arbetsplatsen. Båda två var helt underbara och väldigt duktiga sjukskötare. En handledande lärare från Novia kom också och hälsade på mig några gånger.

Jag jobbade tillsammans med handledarna till en början och senare också mycket själv. Då sade de åt mig vad jag kunde göra, t.ex blanda en intravenös medicin och gå till den och den patienten och lägg det att droppa. Då gjorde jag det och skrev sedan upp det på datorn.

Goda råd vidare:

De flesta studentlägenheterna ligger en bra bit från centrum. Själv gick jag till jobbet varje dag, vilket tog mig en halvtimme, men för den som är lite latare rekommenderar jag att skaffa en billig cykel, vilket är möjligt i Vasa. Det går även bussar, men det är ganska dyrt att åka med dem i Vasa.

Om du tänker åka tåg eller buss till Vasa, skaffa VR:s studerandekort innan du åker. Kortet kostar 8 euro, men sedan åker du för halva priset under resten av skolåret, och under sommarlovet också.

I österbotten talas det väldigt många olika dialekter. Om du inte har hört mycket österbottniska förut, var beredd på att vissa av dialekterna kan kännas helt oförståeliga.